

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgia) – Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited / Telenet BVBA

(Sprawa C-597/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 3 ust. 1 i 2 – Pojęcie „podawania do publicznej wiadomości” – Pobieranie poprzez sieć równorzędną (peer-to-peer) pliku zawierającego chroniony utwór z jednoczesnym podaniem do wiadomości segmentów tego pliku w celu ich zamieszczania – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 3 ust. 2 – Nadużywanie środków, procedur i środków naprawczych – Artykuł 4 – Osoby uprawnione do występowania o zastosowanie środków, procedur i środków naprawczych – Artykuł 8 – Prawo do informacji – Artykuł 13 – Pojęcie „uszczerbku” – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Zgodność przetwarzania z prawem – Dyrektywa 2002/58/WE – Artykuł 15 ust. 1 – Przepisy ustawowe mające na celu ograniczenie zakresu praw i obowiązków – Prawa podstawowe – Artykuł 7 i 8, art. 17 ust. 2 oraz art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 310/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited

Strona pozwana: Telenet BVBA

Przy udziale: Proximus NV, Scarlet Belgium NV

Sentencja

1) Artykuł 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że podawaniem do publicznej wiadomości w rozumieniu tego przepisu jest zamieszczanie z urządzenia końcowego użytkownika sieci równorzędnej (peer-to-peer) na urządzeniu końcowym innych użytkowników tej sieci uprzednio pobranych przez tego użytkownika segmentów pliku medialnego zawierającego chroniony utwór, choć te pobrane segmenty nadają się jako takie do wykorzystania dopiero po osiągnięciu pewnego określonego w procentach minimum ilościowego. Bez znaczenia jest przy tym to, że ze względu na konfigurację oprogramowania do wymiany plików BitTorrent client zamieszczanie to odbywa się automatycznie w sytuacji, gdy użytkownik zarejestrował to oprogramowanie na urządzeniu końcowym, z którego dokonywane jest to zamieszczanie, udzielając zgody na jego stosowanie po należyтым poinformowaniu go o jego właściwościach.

- 2) Dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że podmiot, który stał się w drodze umowy podmiotem pewnych praw własności intelektualnej, jednak sam ich nie wykonuje, lecz ogranicza się do dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od podmiotów, które w jego ocenie naruszają te prawa, może co do zasady skorzystać ze środków, procedur i środków naprawczych przewidzianych w rozdziale II tej dyrektywy, chyba że na mocy ustanowionego w art. 3 ust. 2 tej dyrektywy ogólnego obowiązku i po przeprowadzeniu całościowego i szczegółowego badania zostanie stwierdzone, że żądanie ich zastosowania ma znamiona nadużycia prawa. W szczególności, jeśli chodzi o żądanie udzielenia informacji skierowane na podstawie art. 8 tej dyrektywy, należy je również odrzucić wówczas, gdy jest ono nieuzasadnione lub nieproporcjonalne, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.
- 3) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) w związku z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on co do zasady ani systematycznej rejestracji przez podmiot praw własności intelektualnej oraz dla niego przez osobę trzecią adresów IP użytkowników sieci równorzędnych (peer-to-peer), których łącza internetowe miały być wykorzystywane do działań naruszających prawa własności intelektualnej, ani udostępnieniu temu podmiotowi praw własności intelektualnej czy też osobie trzeciej nazwisk i adresów pocztowych tych użytkowników celem wniesienia do sądu cywilnego powództwa o odszkodowanie za szkodę, jaka miała zostać wyrządzona przez tych użytkowników, pod warunkiem jednak, że żądania i wnioski kierowane w tym względzie przez ten podmiot czy też osobę trzecią są uzasadnione, proporcjonalne i nie mają znamion nadużycia oraz znajdują podstawę prawną w krajowym środku ustawodawczym w rozumieniu art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58 zmienionej dyrektywą 2009/136, który ogranicza zakres zastosowania zasad ustanowionych w art. 5 i 6 tej dyrektywy po zmianach.

(¹) Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel – Belgia) – Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA / Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sprawa C-645/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuły 7, 8 i 47 – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Transgraniczne przetwarzanie danych osobowych – Mechanizm kompleksowej współpracy – Lojalna i skuteczna współpraca między organami nadzorczymi – Właściwość i uprawnienia – Uprawnienie do wszczęcia postępowania sądowego]

(2021/C 310/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Facebook Ireland Limited, Facebook Inc., Facebook Belgium BVBA

Druga strona postępowania: Gegevensbeschermingsautoriteit